

og saa vel værd at støtte som netop disse. Med disse Ord vil jeg altsaa frembære Foreningernes Tak til alle Parter, som have været med til at give den forhøjede Understøttelse.

Harald Jensen: Jeg forstod ikke det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) ret i den Definition, han gav af Husmandsforeningerne, idet han sagde, at der var Forskel paa Husmandsforeningerne, der var nogle med økonomisk Program og andre med politisk Program, og de med det politiske Program skulde ikke have nogen Understøttelse, derimod kunde det godt lade sig gøre, at Husmandsforeninger, der havde et økonomisk Program, optog Emner udenfor. Jeg forstod ikke rigtigt Meningen. Jeg forstod ikke, om det var Meningen dermed at sige til ærede Medlemmer her i Salen: Tag jer i Agt, thi det er en Socialdemokrat, der taler, det smager af Politik — eller at sige, at den nu bestaaende „Dansk Husmandsforening“ havde et politisk Program, og derved underhaanden give den højtærede Landbrugsminister den Indskydelse ikke at give noget til denne Forening. Det stod mig ikke ganske klart, men hvilken af disse to Ting der er Tilfældet, forekommer det mig, at Manøvren er ret gennemskuelig, og jeg skal derfor ikke komme videre ind herpaa.

Forinden jeg gaar over til Spørgsmaalet om Karl Hansen, Ankerstræde, og hans Regnskab, maa jeg maaske hellere tage det ærede Medlems Regnskab først, og sige, at der har jeg ikke gjort nogen Bemærkning. Jeg har kun gjort nogle Bemærkninger over Regnskabet eller Indberetningen fra Karl Hansen, Ankerstræde, som jeg finder har en saadan Form, at den efter min Opfattelse ikke kan passere. I det hele taget finder jeg det højst uanstændigt, at man halvvejs ligger og slaas i Husmandsforeningen om Statens Penge, og det forekommer mig, at Karl Hansen, Ankerstræde, skulde have afleveret sit Regnskab i rette Tid. Der har ganske vist ikke været nogen Generalforsamling, men det ærede Medlem ved godt, at der var et Sendemandsmøde i Vejle i Slutningen af November, hvor Regnskab blev afkrævet ham, og det ærede Medlem ved vel ogsaa, at det nu trækker op til, at der muligvis bliver anlagt en Retssag; i hvert Tilfælde er en saadan bebudet, og jeg ser endda, at Karl Hansen, Ankerstræde, har engageret Sagfører. Det forekommer mig, at saadanne Forhold

til tjene ikke Dansk Husmandsforening til Baade, og det forekommer mig, at det burde være den første Pligt, man har, naar man har modtaget noget af Staten, at sørge for, at der er et fyldigt, godt og solidt funderet Regnskab for, hvad der er betroet en, thi det er efter min Opfattelse betroede Penge. Jeg skal henvise til, at der paa dette Sendemandsmøde, hvor det ærede Medlem for Skive selv var med, saa vidt jeg ved, med det Formaal at splitte eller gøre Forsøg paa at splitte Dansk Husmandsforening; blev der afkrævet Karl Hansen, Ankerstræde, Regnskab, og at der ikke blev fremlagt noget saadant, hvorimod han svarede, med de Ord, jeg før nævnte, at han havde Finansudvalgets Tillid og Landbrugsministerens Ord for, at Pengene vare i gode Hænder. Men det er os ikke nok. Jeg siger, at hvis de øvrige Medlemmer af Finansudvalget ere sindede som jeg, har denne Mand ikke Finansudvalgets Tillid, og det Regnskab eller den Indberetning, der foreligger fra ham, kan heller ikke fundere en saadan Tillid. Man ser hele Tiden runde Summer uden nogen som helst videre Forklaring, man ser, at han selv har oppebaaret en stor Del af disse Penge, og man erfarer saa, at han nægter at aflægge Regnskab for den Forsamling, som jeg før nævnte, og hvis Kompetence til at afkræve ham Regnskab vist ikke kan bestrides. Jeg har fremdraget denne Sag ikke for paa nogen som helst Maade at komme Husmandsbevægelsen til Livs eller for at gøre den nogen Skade, men tværtimod for at gavne den, thi hvis der ikke kommer til at herske Tillid fra vor Side, fra Folketingets Finansudvalgs Side, til Husmandsbevægelsen, vil den meget vanskeligt kunne kæmpe sig frem og meget vanskeligt kunne gøre Regning paa noget Tilskud her fra.

Naar det ærede Medlem begyndte med ligesom at advare imod, at Husmandsforeningerne skulde blive politiske, skal jeg betro det ærede Medlem, at det er mig i Øjeblikket lige kært, hvilken politisk Tro Husmandsforeningerne have. I de Aar, jeg har været med i Arbejderbevægelsen, har jeg set, at det første, det kommer an paa, er, at Arbejderne organisere sig, at de samle sig, at de begynde at forstaa, at de have Saminteresser, og at de drøfte disse Saminteresser mellem sig indbyrdes; naar dette er sket, er Udviklingen altid gaet saaledes, at Arbejderne og Arbejdernes Foreninger ere endte som Socialdemokrater. Og jeg har